

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2025. április 27.

Nagytemplom

Istentisztelet

Cím: A feltámadás következménye

(1. dia) „¹⁹Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott, ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: Békesség nektek! ²⁰És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat. ²¹Jézus erre ismét ezt mondta nekik: Békesség nektek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket. **(2. dia)** ²²Ezt mondva rájuk lehelt, és így folytatta: Vegyetek Szentlelket! ²³Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek, akikéit pedig megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak. ²⁴Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt velük, amikor megjelent Jézus. ²⁵A többi tanítvány így szólt hozzá: Láttuk az Urat. Ő azonban ezt mondta nekik: **(3. dia)** Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem. ²⁶Nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, és Tamás is velük. Bár az ajtók zárva

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

voltak, bement Jézus, megállt középen, és ezt mondta: Békesség nektek! ²⁷Azután így szólt Tamáshoz: **(4. dia)** Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívó! ²⁸Tamás pedig így felelt: Én Uram és én Istenem! ²⁹Jézus így szólt hozzá: Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak, és hisznek.” Jn 20,19-29
Szeretett Gyülekezet!

Felolvasott történetünk azon a döbbenetes vasárnapon játszódik **(5. dia)**, amikor az asszony(ok) – János evangéliuma szerint csak magdalai Mária vitte a hírt, Márk szerint több asszony is szemtanúja volt az üres sírnak – hírül viszi(k), hogy üres a sír. Azt hitték, hogy ellopták Jézus testét. A döbbenet és a félelem uralkodik a tanítványokon és azok szívében, akik az üres sírról hallottak. A beszámolóban egyetlen egyszer sem említik, természetesen azért, mert nem jutott eszükbe, talán elment a fülük mellett Jézusnak az a tanítása, amelyet háromszor is mondott, hogy fel fog támadni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Máté evangélista tudósításában először olvashatunk erről, amikor Jézus megkérdezi Pétert, hogy kinek tartják az Ember Fiát az emberek? Majd megkérdezi, hogy a tanítványok kinek tartják Őt? Péter ekkor elmondja az első és legrövidebb hitvallást, **(6. dia)** „Te a Krisztus, az élő Isten Fia.” Mt 16,16b. Ekkor beszél Jézus először arról, hogy neki szenvednie kell, de fel kell támadnia. Egészen pontosan ezt mondja **(7. dia)**: „Ettől fogva kezdte Jézus megmagyarázni tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapra feltámadnia.” Mt 16,21 [Mk 8,31; Lk 9,22]

A második alkalommal akkor beszél szenvedéséről és feltámadásáról, amikor a tanítványok nem tudnak meggyógyítani egy holdkóros fiút és ezt követően Jézushoz viszik. Ekkor beszél Jézus újra erről **(7/a dia)**: „Amikor együtt jártak Galileában, Jézus így szólt hozzájuk: Az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de harmadnapon feltámad.” Mt 17,22-23 [Mk 9,30-32; Lk 9,43-45]

A harmadik alkalommal pedig amikor a szőlőmunkásokról szóló példázatot elmondta, utána jelenti ki: **(7/b dia)** „Amikor Jézus Jeruzsálembe tartott, félrevonta tizenkét tanítványát, és útközben ezt mondta nekik: Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfiát átadják a főpapoknak és az írástudóknak. Halálra ítélik, pogányok kezére adják, kigúnyolják, megkorbácsolják és keresztre feszítik, de harmadnap feltámad.” Mt 20,17-19 [Mk 10,32-34; Lk 18,31-33]

Háromszor beszél Jézus a tanítványainak arról, hogy mi fog vele történni, szenvednie kell, halálra fogják őt ítélni, ki fogják őt gúnyolni, meg fogják korbácsolni, keresztre fogják feszíteni. El is mondja, hogy mindennek Jeruzsálemben kell megtörténnie, de harmadnak fel fog támadni. S a tanítványok füle mellett elmegy ez a fontos üzenet, ez az életbevágó hír. Odáig jutnak el a tanítványok, amit olvashatunk az egyik ilyen kijelentése után **(8. dia)** „²²Amikor újra együtt voltak Galileában, így szólt hozzájuk Jézus: Az Emberfia emberek kezébe adatik, ²³és megölik őt, de a harmadik napon feltámad. Ekkor

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

igen elszomorodtak.” Mt 17,23., Ennyi történt. Elment a fülük mellett. Ahogy sokszor a mi fülünk mellett is **(9. dia)** elmegy Jézus Krisztus szava. Egy átjáró a fülünk és elmegy a fülünk mellett a sok-sok hirdetett Ige, s ahogy a tanítványok nem vették komolyan, nem figyeltek Jézusnak a háromszori kijelentésére, hogy Ő fel fog támadni, úgy sokszor velünk is az történik, hogy elmegy a fülünk mellett. Egyszer valahol olvastam egy ilyen mondatot, s nagyon elgondolkodtatott. **(10. dia)** „*Furcsa dolog a hangsebesség, anyukád mond valamit, és te 30 év múlva halod meg.*” Valahogy tényleg ez játszódott le a tanítványokkal. Jézus mond valamit a tanítványoknak, háromszor is, de csak később értik meg.

A döbbenet és a félelem uralkodik rajtuk azon a vasárnapi napon. Nem jut eszükbe, mert még nincs a szívükben Jézusnak a szavai halálával és feltámadásával kapcsolatosan tett kijelentései. Ott ülnek a szobában magukba roskadva, s talán azon tanakodhatnak, ki lopta el a testet. S egyszer csak a zárt ajtók ellenére megjelenik Jézus, középen megáll és először hangzik el

Jézus szájából ez a mondat **(11. dia)** „**Békesség nektek!**” Jn 20,19b. Mert Jézus tudja, hogy a félelemre az egyetlen gyógyír a békesség! Amikor a krisztusi békesség veszi át az uralmat egy ember életében, akkor ott eltűnik a félelem. Ott nincs helye a félelemnek. A félelem ellenszere a békesség. Ez a krisztusi békesség taszítja a félelemet, elűzi, kiűzi az ember szívéből. Aztán újra mondja nekik **(11/a dia)**: „²¹**Jézus erre ismét ezt mondta nekik: Békesség nektek!**” Jn 20,21a. Megismétli, megerősíti, nyomatékosítja, hogy a tanítványok szívében uralkodó döbbenet és félelmet kiűzze, mert a meghalt és feltámadott Jézus nem akarja, hogy tanítványai szívében félelem uralkodjon. Akinek az életében Jézus Krisztus Úr, ahol Ő uralkodik, ott nem lehet félelem, mert a félelem tönkre teszi az embert. „**Békesség nektek!**” – mondja Jézus! Ma is erővel hangzik ebben a békétlen világban és békétlen szívekben. Jézus tudta, hogy a tanítványoknak most erre a két szóra van szükségük, s lehet, hogy ma délelőtt neked is csupán erre a két szóra van szükséged, de ez a két szó jelent most neked mindent!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

A tanítványok, ahogy meglátták Jézust és meghallották, megörültek. Itt van Jézus, akit mi siratunk, gyászolunk, Ő él!

Nézzük meg pontól-pontra ezt a találkozást. Mi is történik? **(12.**

dia)

- **Békességet kíván**
- **Megmutatja a sebeit**
- **A Szentlelket adja nekik**
- **Feladattal bízta meg őket**

(13. dia) A „Békesség nektek!” Jézus Krisztus halála és feltámadása utáni első mondat Jézus szájából ez. Ennek azért van nagyon fontos üzenete, mert Jézus Krisztus halála győzelmet jelent a bűn felett, ezért a bűn terheire, a lelkiismeret mardosására, a bűn vádjaira Jézus Krisztus halála ad megoldás és ad békességet. Minden őszinte bűnvallás Jézus előtt békességet hoz magával. Minden megbocsátott bűn békességet ad az ember szívébe. Minden bocsánatkérés és megbocsátás békességet teremt emberi kapcsolatainkban. Nem csak Jézus Krisztus halála, bűnért való áldozata képes békességet teremteni, hanem feltámadása

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

is. A halál fájdalma, vesztesége, a halálra való szembesülés, az emberi élet vége békétlenséget teremt az ember életében. Jézus Krisztus halál feletti győzelme békét hoz. A feltámadás békét hoz.

Jézus azért kíván békességet, mert a **(14. dia)**

- bűn békétlenséget, Jézus halála, bűnért való áldozata békességet teremt
- a halál békétlenséget, Jézus feltámadása békességet teremt

Jézus halálával és feltámadásával ezt a békességet adta.

(15. dia) Megmutatja az Ő sebeit. Azért teszi ezt, hogy tudják a tanítványai, valóban Ő az. Ő az, akinek a kezeit átszegezték, amikor keresztre feszítették, akinek az oldalába tört döfött a római katona, aki meghalt a kereszten. Erről a testről győződhetek meg, mintegy bizonyítékul a kételkedő tanítványoknak, hogy Ő az, akit láttak meghalni a kereszten, feltámadt.

(16. dia) A Szentlelket adja nekik. Ez már a pünkösdek az „előszele”, amikor is „**Rájuk lehelt, és így szólt: Vegyétek a**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Szentlelket!” János 20,22. Adja nekik az Ő Lelkét, aki bizonyossággal tölti el őket. A Szentlélek győzheti meg az embert a hitetlenségében és munkálja ki a hitet, ad bizonyosságot a feltámadott Krisztusról. Ezért a Szentlélek nélkül képtelenek lennünk hinni. Ezért adja az Ő tanítványainak, hogy a hitetlenségből hit ébredjen, a békétlenségből békesség támadjon, a halálból élet fakadjon! Pünkösdkor az Ő Szentlelkét adta már nem egyszerűen a szűk tanítványi körnek, hanem mindazoknak, akik kérik Tőle. Azért adta az Ő Lelkét, hogy meggyőzzön mindenkit Krisztus halálában nyújtott bűnbocsánatáról, a helyettes áldozatról, a kegyelemről, bűneinkről és Krisztus feltámadásában nyújtott örök élet bizonyosságáról. Az Ő Lelke nélkül képtelenek lennünk hinni, de az Ő Szentlelke jelenlétével eltűnik a hitetlenség és van bizonyosság. Ezért adta az Ő Lelkét is a tanítványainak.

(17. dia) Végezetül pedig feladattal bízta meg a tanítványokat. Azt mondja Jézus nekik **(18. dia)**: „**Ahogy engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket. [...]** ²³**Akiknek**

megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek, akikéit pedig megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak.” Jn 20,21b-22. Jézus azt mondja ezzel, hogy most már ők is Isten bocsánatának a követői lesznek. Hirdetik Jézus Krisztus kereszten szerzett bűnbocsánatát az embereknek és a Krisztusban bocsánatot nyert emberek tudnak másoknak is szívből megbocsátani. Aki elutasítja Krisztus kereszten elszenvedett áldozatát, az nem nyer bocsánatot és bűnei megmaradnak. Ami azt jelenti, hogy az elutasítással saját magát rekeszti ki az ember a bocsánatból és a megbocsátásból. Jézus azt a feladatot bízta rájuk, hogy menjenek és hirdessék a bűn bocsánatát, amit csak Benne kaphatnak meg az emberek.

Befejezésül négy fontos dolgot emelnék még ki ebből a történetünkből.

(19. dia) *1. A bűnbocsánat ajándék, amit Jézus ma is kínál.*

Ez a mondat azt üzeni: Isten bocsánata mindig elérhető – nemcsak a tanítványok idejében, hanem most is. **(19/a dia)** Jézus nem bezárta a bocsánat ajtaját, hanem megnyitotta. A kérdés az,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

hogyan mi akarjuk-e ezt elfogadni? Ma is felajánlja: **(19/b dia)** ha megbánjuk a bűneinket, ő kész megbocsátani (I Jn 1,9).

(20. dia) 2. A békesség forrása

Az igazi békesség onnan jön, hogy bocsánatot kapunk – hogy **(20/a dia)** nem kell hordoznunk a múlt terheit. Amikor valaki szívből megbán valamit, és Isten bocsánatát befogadja, belső szabadságot, békét tapasztalhat meg.

(21. dia) 3. A megbocsátás továbbadása

Ez a mondat rólunk is szól: **(21/a dia)** ha mi megtapasztaljuk a bocsánatot, akkor Jézus képessé tesz bennünket arra, hogy másoknak is megbocsáthassunk. Nem mi bocsátjuk meg mások bűneit isteni értelemben, de a megbocsátásunk révén mi is gyógyítók lehetünk. Ha valakit megsértettünk, vagy ha minket bántottak meg – a megbocsátás által szabadulunk meg a haragtól, keserűségtől.

(22. dia) 4. A felelősség

A tanítványok (és a hívők közössége) felelősek is: nem mindegy, hogyan viszik tovább Isten üzenetét. Nem mindegy, hogy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

(22/a dia) igazságosan, szeretettel, türelemmel hirdetik-e a bűnbocsánat és a megbocsátás üzenetét. Hogyan szólítjuk meg az embereket, hogyan éljük meg előttük a Jézussal való életet? Nekem olyan sokat jelent az az Ige, amit a pünkösdi események után olvashatunk az Apostolok Cselekedetében **(23. dia)**: „⁴⁶Napról-napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; ⁴⁷dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép.” ApCsel 2,46-47b.

Hirdették és élték a jézusi életet, és azzal a felelősséggel tették mindezt, hogy embereket megnyerjenek Jézusnak. Ez lett a feltámadás következménye a tanítványok életében! **(24. dia)** A te életedben milyen következményei vannak Jézus feltámadásának?

Ámen!